

vend, hogy szociális téren is közreműködhetett az ország javára. Az ellenzéknek a javaslat előkészítésére vonatkozó állításai teljesen alaptalanok. (Hosszantartó éljénzés.)

Apponyi Albert gróf felel *Balogh* miniszternek arra a kérdésére, hogy miért tért le az ellenzék az 1913. évi álláspontjáról, a mely szerint nem vesz részt az ellenzék a képviselőház normális tanácskozásában. Kijelenti, hogy az ellenzék ma is ragaszkodik ahhoz az álláspontjához, hogy a normális parlamenti élet feltételei hiányoznak.

— A munkapárt és a kormány apró előzekenységei nem tüntetik el azt a fundamentális tényt, hogy az ellenzék jogaitól van megfosztva.

Rakovszky István: Aljas fogások!

Lévay Lajos báró: Rendre!

Elnök: *Rakovszky* Istvánt rendreutasítom.

Jaczkó Pál annak jellemzésére, hogy az illetékek megszabása milyen bonyolult kérdés, felsorolja, hogy hány törvény foglalkozik az illetékek megállapításával.

Frey János, majd *Kelemen* Samu beszélt ezután a javaslat ellen, végül *Egry* Béla következett, aki esti 6 óráig beszélt. A holnapi napirend megállapítására került ezután a sor.

A képviselőház holnapi interpellációs napjára több interpellációra készül az ellenzék. Ezek közül kettőt ma délben jegyeztek be a Ház interpellációs könyvébe és pedig *Apponyi* Albert gróf a szerb mozgalom dolgaiban, *Szmrecsányi* György pedig a szerbjei merénylet belgrádi vonatkozásai címen. *Tisza* István gróf azonnal válaszolni fog az interpellációkra.

Egyhangu választás előtt.

(*Saját tudósítónktól.*) A választási harc befejeződött annak a mozgalomnak teljes leszerelésével, amelyet egy kisebb frakció indított. A munkapárt lelkesedéssel tömörül jelöltjének: *Rósa* Izsó dr.-nak zászlaja körül, az ellenzék aligha állít jelöltet. Ma például azt beszélték a városban, hogy az ellenzék meglepetésre készül, vasárnap tartja meg jelölő gyűlését és jelöltje az egyik *Windischgraetz* herceg lesz. Tény, hogy ma délután tiszti ülést tartottak, amelyen elhatározták, hogy szerdán délután félhatkor előkészítő ülést és csütörtökön délután félhatkor a Katona-féle vendéglőben jelölő gyűlést tartanak. Az állítólagos jelölt nevét a vezetőség titokban tartja, bizonyára sok oka van rá. Ha így folytatódna a dolgok és ezek a kombinációk, nem lehetetlen, hogy az ellenzéki jelölt a jövő vasárnaphoz egy hétre tartja meg programbeszédét.

A nemzeti munkapárt egyébként zavartalanul, szorgalmasan és lelkesedéssel készül a választásra, amelynek eredménye ma már nem lehet kétséges.

Hogy az utóbbi napok eseményei: *Cicatricis* Lajos dr. érélyes és okos intézkedései mennyire nyomot hagytak a polgárság lelkületében, hogy *Rósa* Izsó dr. személye mennyire kedvelt, azt bizonyítja az az irás, amelyet ma mintegy száz első kerületi választó aláírásával kaptunk és amelyből egy részt itt szóról-szóra közlünk:

Vaskezűnek mondják a szűkebb pátriájában *Cicának* becézett főispánt, aki ime most is reá szolgált erre a titulusra, amikor a választási harcok szertehuzó, felekezeti torzalkodásnak bogoződó szálait erősen marokra fogta s meggátolta azt, hogy az ország viszonylatban sullyal bíró első kerületben felekezeti alapokon álló politikát üzzenek.

Mint kis diákok pajtásai, egész Pusztaszerig vezették, a monostori romig, de a királyi kegy buzdította tovább s nem hagyta nyugodni — Szegedig. Nem azon kezdette pályáját, hogy minden előzmény nélkül beült a főispáni székbe, hanem végigdolgozta az összes közigazgatási fokozatot, hosszabb ideig volt alispán s volt alkalma bőven a főispáni befolyás erejének minden hatalmát érezni. Megismerte bizonyára, hogy a főispáni befolyás a törvényhatóság fejlődésére mikor válik előnyössé s mikor lesz káros, s hogy az országos politika befolyása csak egy bizonyos határokig indokolt. Mikor Szegedre jött, sokan voltak, akik kicsinyes aggályoskodással azt vetették fel, hogy kevés lesz az ideje, melyet Szeged város ügyeivel tölthet el, mikor már Csongrád vármegye és Hódmezővásárhely főispáni székét is betölti. Szembe fog helyezkedni, sőt összeütközésbe saját céljával, mikor Szeged-megye lesz aktuális. Nehéz, nagyon fáradtságos munka nehezedik vállára e város kormányzásával. Nagyszabású feladatok várnak itt megoldásra, sokkal nagyobb kaliberűek, mint bármely más törvényhatóság területén s a polgárság ezeket a belső konstrukcióban jelentkező nagyobb dolgokat, melyek megvalósulásra várnak, mintha nem akarná egész terjedelmükben méltányolni, mindezek iránt kicsinyesen viselkedik. De hiába voltak a kicsinyes kétkedések, alig hogy elfoglalta *Cicatricis* a főispáni széket, rögtön nemcsak szóval, de mélyreható intézkedésű tettekkel is bebizonyította, hogy kisvárosi kicsinyeskedésük téves hiten alapszik. Erős, tapintatos, gyors és biztos kezű ember, amint a választások ügyében is bebizonyította.

Rósa Izsó dr. már fiatal korában feltűnt. Az ügyeknek éles meglátása, judiciuma, gyors felfogása csakhamar ismertté tették a régi Szegeden, amely sietett őt törvényhatóságában bizottsági tagul megnyerni. Az okos, nagytehetségű, minden munkájában bölcs cselekedetű férfiú, mint egyik legrégibb bizottsági tag, a város érdekében oly nagy arányú koncepciójú dolgok megkonstruálásában vett részt, hogy ezzel felkelte a szegedi grófnak, *Tisza* Lajosnak érdeklődését, ki őt a királyi biztosság tagjául hívta meg. E nagyméretű város külső kereit is részben ő teremtette meg, míg munkás, belső tartalmára, a város politikai életére rányomta egyénisége bélyegét.

Nem egyszer előfordult, hogy egyes ad hoc bizottságban, melynek tagja volt, mikor a hivatalnokok nagy számának redukálására törekedtek, az ő zseniális ötlete megoldotta a legbogozottabb csomót. Heteken keresztül simán folytak az ügyek, de egy alkalommal *Rósa* elutazott, — s a tanács-tagok s bizottsági urak nem tudták, mitévők legyenek, mert nem volt jelen *Rósa* Izsó, felfüggesztették a tanácskozást, nem voltak képesek tárgyalásokat folytatni, míg meg nem érkezett.

Puritán jellemű férfiú, a demokratikus Szegednek tipikus alakja s a hagyományosan demokratikus Szeged, önmagát tiszteli meg, amikor azáltal rója le háláját, hogy egy olyan ember lobogóját viszi diadalra, akinek egyénisége évtizedek óta tisztelt, önzetlen, sohasem változó, szabadelvűségről, közéleti munkássága legszebb, legodaadóbb polgári munkáról tesz tanuságot.

Egyébként ma megtörtént a szegedi díszidensek leszerelésének utolsó aktsa, a melynek élő bizonyítéka az a szentimentális hangu levél, melyet *Rónay* Jenőhöz intéztek. A levél konkluziója az, hogy bevégezték tények előtt állván, *új küzdelembe nem fognak*.

A nemzeti munkapárt végrehajtó bizottsága szerdán délután 5 órakor a pártirodában, harmadik kerületi intéző bizottsága szerdán este fél 9 órakor a belvárosi kávéházban ülésezik.

A nemzeti munkapárt második pártvacsorája pénteken este 8 órakor lesz a Katona-féle vendéglőben.

Pasics tudott a merénylet tervéről.

— *Zimony* hadiállapotban. —

(*Saját tudósítónktól.*) A belgrádi osztrák-magyar kolónia tagjai sorában hétfőre elült az a lázas izgalom, amelyet a késülő pogromról elterjedt hírek keltettek. A követség maga is *megnyugtató* jelentést küldött Bécsbe, jelezve, hogy az érélyes fellépés következtében elmaradt az osztrák-magyar alattvalók ellen hirdetett pogrom.

Reggelre elhagyták a követségi palotát azok is, akik báró *Giessl* Vladimir követ intézkedésére ott töltötték az éjszakát. Ezek a halálra ijedt emberek, akik értéktárgyaikkal együtt a követségre menekültek, alig győzik dicsérni a követ feleségének szeretetreméltóságát és mindenre kiterjedő figyelmét. A báróné egész éjszaka ébren volt, ő maga gondoskodott arról, hogy megriadt alattvalóink minél teljesebb kényelmet találjanak és még késő éjszaka is telefonon s küldöncök útján érdeklődött azok iránt, akik az éjszakát a követségi palotán kívül töltötték.

Zimony még mindig izgatott. A város telve van menekültekkel. Egyik zimonyi rendőrtiszt, aki a vasuti kirendeltség parancsnoka, a következőket mondotta:

— *Izgalmasabb órákat még nem élünk át. Nagy események vetik előre árnyékukat.* Tudomásunk van róla, hogy *szerb tisztek álrühában naponként fölmennek egész Ujvidékig*, hogy kikémleljék a vonalat, az eseményeket és a nép hangulatát. Rendőrőrzárattal meg kell vizsgálnunk minden vonatot. *Zimony már harminchat órája valósággal hadiállapotban van.*

Bécsből jelentik: Diplomáciai körökben az általános benyomás az, hogy *Belgrádban a pánikot szándékosan, a részletekig előre megállapított terv szerint idézték elő*, a világtörténelemben nem egészen ismeretlen módszerrel, azért, hogy *nemzetközi konfliktust* taamasztanak. Nyilvánvaló, hogy a belgrádi osztrák-magyar kolónia, amely olyan intelligens elemekből áll, alaptalan hírek miatt nem riadt volna meg. Bizonyosra lehet venni, hogy a belgrádi osztrák-magyar kolóniának, a zimonyi hatóságoknak és belgrádi diplomáciai képviselőtünknek *konkrét értesülései voltak* és ezek alapján tették meg intézkedéseiket.

Miért maradt el a pogrom?

Belgrádból jelentik: Mikor *Giessl* báró hiteles forrásból értesült arról, hogy a már több ízben említett orosz anarchisták a követség palotáját levegőbe akarják röpíteni, gróf *Pongrácz* követségi titkárt nyomban elküldötte Pasics után azzal a meghagyással, hogy *addig ne nyugodjék, amíg meg nem találta és személyesen nem adja át neki az üzenetét*, amelyben sem kérelem, sem az aggodalom kifejezése nem volt. Csupán arra szorítkozott *Giessl*, hogy *értesítse a miniszterelnököt arról, hogy hiteles tudomással bír arról a galád merényletről, amelyet a mon-*